

Druk nr 1650

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja

**SPRAWOZDANIE
KOMISJI INFRASTRUKTURY
o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu
drogowym oraz ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu
drogowym (druk nr 875)**

Marszałek Sejmu zgodnie z art. 37 ust. 1 i art. 40 ust. 1 Regulaminu Sejmu - skierował w dniu 10 września 2002 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Infrastruktury do pierwszego czytania.

Komisja Infrastruktury po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniach w dniach 22 listopada 2002 r. i 5 czerwca 2003 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 5 czerwca 2003 r.

Sprawozdawca

Przewodniczący Komisji

/-/ Edward Maniura

/-/ Janusz Piechociński

USTAWA**z dnia****2003 r.****o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym****Art. 1.**

W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. Zawody sportowe, rajdy, wyścigi, zgromadzenia i inne imprezy, które powodują utrudnienia w ruchu lub wymagają korzystania z drogi w sposób szczególny, mogą się odbywać pod warunkiem zapewnienia bezpieczeństwa i porządku podczas trwania imprezy oraz uzyskania zezwolenia na jej przeprowadzenie.”;

2) po art. 65 dodaje się art. 65a-65i w brzmieniu:

„Art. 65a. 1. Organizator imprezy jest obowiązany zapewnić bezpieczeństwo osobom obecnym na imprezie oraz porządek podczas trwania imprezy.

2. Organizator imprezy jest obowiązany zapewnić:

- 1) spełnienie wymagań określonych, w szczególności w przepisach prawa budowlanego, przepisach sanitarnych, przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- 2) wyróżniającą się elementami ubioru służbę porządkową i informacyjną,
- 3) pomoc medyczną i przedmedyczną, dostosowaną do liczby uczestników imprezy, a także odpowiednie zaplecze higieniczno-sanitarne,
- 4) drogi ewakuacyjne oraz drogi umożliwiające dojazd służb ratowniczych i Policji, Straży Granicznej oraz Żandarmerii Wojskowej,
- 5) warunki zorganizowania łączności między podmiotami biorącymi udział w zabezpieczeniu imprezy,
- 6) sprzęt ratowniczy i gaśniczy oraz środki gaśnicze niezbędne do zabezpieczenia działań ratowniczo-gaśniczych,
- 7) w razie potrzeby pomieszczenie dla służb kierujących zabezpieczeniem imprezy,

- 8) środki techniczne niezbędne do zabezpieczenia imprezy, a w szczególności:
 - a) znaki lub tablice ostrzegawcze i informacyjne,
 - b) liny, taśmy lub wstęgi służące do oznaczenia trasy lub miejsca imprezy,
 - c) bariery, płotki lub przegrody służące do odgradzania miejsca imprezy.
3. Organizator imprezy jest obowiązany:
 - 1) uzgodnić z organami zarządzającymi ruchem na drogach przebieg trasy, na której ma się odbyć impreza,
 - 2) współdziałać z Policją oraz, jeżeli impreza odbywa się w strefie nadgranicznej albo na drogach przebiegających przez tereny lub przyległych do terenów będących w zarządzie jednostek organizacyjnych podporządkowanych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej lub na drogach przyległych do tych terenów, odpowiednio ze Strażą Graniczną lub Żandarmerią Wojskową:
 - a) uzgadniając przebieg trasy lub miejsce imprezy,
 - b) stosując polecenia dotyczące prawidłowego zabezpieczenia imprezy,
 - c) dokonując wspólnego objazdu trasy lub miejsca imprezy,
 - 3) sporządzić plan określający sposoby zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego podczas imprezy na terenie poszczególnych województw, obejmujący:
 - a) listę osób wchodzących w skład służby porządkowej, ich rozmieszczenie oraz elementy ubioru wyróżniające te osoby,
 - b) pisemną instrukcję określającą zadania służb porządkowych, opracowaną w uzgodnieniu z Policją,
 - c) rodzaj i ilość środków technicznych, o których mowa w ust. 2 pkt 8, oraz miejsce ich rozlokowania,
 - d) rodzaje, zakres i sposób zabezpieczenia ratowniczego imprezy, w uzgodnieniu z właściwym komendantem powiatowym Państwowej Straży Pożarnej oraz innymi służbami ratowniczymi, w tym z właściwymi dysponentami jednostek systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego,
 - e) sposób oznaczenia miejsc niebezpiecznych dla uczestników imprezy,
 - f) oznakowanie pojazdów uczestniczących w imprezie i towarzyszących tej imprezie,
 - g) rodzaje zezwoleń umożliwiających poruszanie się osób lub pojazdów w miejscach wyłączonych z ruchu publicznego,
 - h) organizację łączności bezprzewodowej między organizatorem imprezy a Policją w trakcie trwania imprezy,

- i) sposób informowania o ograniczeniach w ruchu drogowym wynikających z przebiegu imprezy - przed imprezą i w trakcie jej trwania,
 - 4) opracować regulamin oraz program imprezy,
 - 5) ustalić z Policją oraz, jeżeli impreza odbywa się w strefie nadgranicznej albo na drogach przebiegających przez tereny lub przyległych do terenów będących w zarządzie jednostek organizacyjnych podporządkowanych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, odpowiednio ze Strażą Graniczną lub Żandarmerią Wojskową terminy wspólnych spotkań, organizowanych w celu uzgodnienia spraw związanych z zabezpieczeniem imprezy,
 - 6) zapewnić realizację planu, o którym mowa w pkt 3,
 - 7) uzgodnić z zarządcą drogi, obszar wykorzystania pasa drogowego oraz sposób i termin przywrócenia go do stanu poprzedniego,
 - 8) powiadomić przedsiębiorstwa komunikacji publicznej o przewidywanym czasie występowania utrudnień w ruchu drogowym,
 - 9) na polecenie organu zarządzającego ruchem na drodze opracować projekt organizacji ruchu w uzgodnieniu z Policją,
 - 10) udzielić dokładnych informacji dotyczących imprezy, na żądanie Policji lub innych podmiotów wymienionych w pkt 1, 2, 7 i 8, a także wojewody właściwego ze względu na miejsce odbywania się imprezy, jeżeli są one niezbędne do realizacji ich zadań w celu zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego,
 - 11) przekazywać do wiadomości publicznej informacje o utrudnieniach w ruchu wynikających z planowanej imprezy.
4. Bezpieczeństwo i porządek podczas imprez zapewnia Policja, z tym że jeżeli impreza odbywa się w strefie nadgranicznej albo jest przeprowadzana na drogach przebiegających lub przyległych do terenów będących w zarządzie jednostek organizacyjnych podporządkowanych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, odpowiednio we współdziałaniu ze Strażą Graniczną, Żandarmerią Wojskową lub z wojskowymi organami porządkowymi:
- 1) w czasie przygotowywania imprezy - opracowując własny plan zabezpieczenia imprezy,
 - 2) w czasie trwania imprezy:
 - a) wystawiając posterunki kierowania ruchem i blokady ruchu,
 - b) pilotując, w razie potrzeby, przejazd lub przejście uczestników imprezy,
 - c) organizując objazdy wynikające z przeprowadzonej imprezy na drodze,

- 3) po zakończeniu imprezy - przywracając płynność ruchu na drodze.

Art. 65b. 1. Zezwolenie, o którym mowa w art. 65, wydaje w drodze decyzji administracyjnej, na pisemny wniosek organizatora imprezy, zwany dalej „wnioskiem”, złożony co najmniej na 30 dni przed planowym terminem jej rozpoczęcia, organ zarządzający ruchem na drodze, na której odbywa się impreza, z tym że jeżeli impreza odbywa się na drogach podległych kilku organom - organem właściwym jest:

- 1) w przypadku dróg różnych kategorii - organ zarządzający ruchem na drodze wyższej kategorii,
 - 2) w przypadku dróg tej samej kategorii - organ właściwy ze względu na miejsce rozpoczęcia imprezy.
2. Organizator imprezy przesyła w terminie określonym w ust. 1 kopię wniosku wraz z wymaganymi dokumentami do:
- 1) właściwego ze względu na miejsce rozpoczęcia imprezy komendanta wojewódzkiego Policji, a także
 - 2) komendanta oddziału Straży Granicznej – jeżeli impreza odbywa się w strefie nadgranicznej lub
 - 3) komendanta jednostki Żandarmerii Wojskowej – jeżeli impreza jest przeprowadzana na drogach przebiegających lub przyległych do terenów będących w zarządzie jednostek organizacyjnych podporządkowanych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej.
3. Wniosek powinien zawierać w szczególności:
- 1) imię, nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedzibę organizatora imprezy,
 - 2) rodzaj i nazwę imprezy,
 - 3) informację o miejscu i dacie rozpoczęcia, przebiegu oraz zakończenia imprezy,
 - 4) informację o przewidywanej liczbie uczestników imprezy,
 - 5) wykaz osób reprezentujących organizatora w sprawach zabezpieczenia trasy lub miejsca imprezy na terenie poszczególnych województw,
 - 6) podpis organizatora lub jego przedstawiciela.
4. Do wniosku należy dołączyć:
- 1) szczegółowy regulamin imprezy, określający w szczególności zasady zachowania uczestników imprezy istotne dla bezpieczeństwa ruchu drogowego,
 - 2) wykaz osób odpowiedzialnych za prawidłowy przebieg i zabezpieczenie imprezy na terenie poszczególnych województw oraz w miejscach rozpoczęcia i zakończenia każdego odcinka, a także w miejscach wymagających szczególnego zabezpieczenia,
 - 3) program imprezy ze szczegółowym opisem trasy i podaniem odległości między poszczególnymi jej odcinkami oraz określony w minutach i kilometrach program przejazdu lub przeje-

- ścia uczestników przez poszczególne miejscowości i granice województw,
- 4) plan zabezpieczenia trasy lub miejsca, określony w art. 65a ust. 3 pkt 3,
 - 5) zobowiązanie organizatora do przywrócenia do poprzedniego stanu pasa drogowego na trasie przejazdu, przejścia lub miejsca pobytu uczestników imprezy, a w przypadku uszkodzenia pasa drogowego lub urządzeń drogowych, będącego następstwem imprezy - do ich bezzwłocznego naprawienia lub pokrycia kosztów tych napraw,
 - 6) pisemną zgodę właściciela lasu na przeprowadzenie imprezy, w razie przeprowadzania jej na terenach leśnych.
5. Organ, o którym mowa w ust. 1, wydaje zezwolenie po:
- 1) zasięgnięciu opinii właściwego ze względu na miejsce imprezy komendanta wojewódzkiego Policji, a w przypadku imprezy odbywającej się na drogach w strefie nadgranicznej albo na drogach przebiegających lub przyległych do terenów będących w zarządzie jednostek organizacyjnych podporządkowanych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej - odpowiednio właściwego komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta jednostki Żandarmerii Wojskowej; opinię doręcza się organowi, który o nią wystąpił, w terminie 14 dni od dnia wystąpienia,
 - 2) uzgodnieniu zakresu ograniczenia ruchu i wynikających stąd warunków przeprowadzenia imprezy z organami zarządzającymi ruchem na drogach, na których ma się odbyć impreza.

Art. 65c. Organ wydający zezwolenie odmawia jego wydania:

- 1) jeżeli organizator nie spełnia warunków określonych w art. 65a ust. 2 i 3,
- 2) jeżeli, pomimo spełnienia warunków określonych w art. 65a ust. 2 i 3:
 - a) istnieje niebezpieczeństwo zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego albo mienia wielkiej wartości,
 - b) impreza zagraża bezpieczeństwu ruchu drogowego, a nie ma możliwości zorganizowania objazdów nie powodujących istotnego zwiększenia kosztów ponoszonych przez uczestników ruchu drogowego.

Art. 65d. 1. Organ wydający zezwolenie cofa wydane zezwolenie, gdy istnieje niebezpieczeństwo zagrożenia życia lub zdrowia albo mienia wielkiej wartości.

2. Organ, o którym mowa w ust. 1, może cofnąć zezwolenie, gdy impreza zagraża bezpieczeństwu ruchu drogowego.
3. Decyzji, o której mowa w ust. 1 i 2, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 65e. Decyzję o wydaniu lub odmowie wydania zezwolenia na odbycie imprezy wydaje się co najmniej na 7 dni przed planowanym terminem rozpoczęcia imprezy.

Art. 65f. Organ kontroli ruchu drogowego przerywa imprezę, jeżeli odbywa się ona bez zezwolenia.

Art. 65g. Organ kontroli ruchu drogowego może przerwać imprezę, jeżeli:

- 1) miejsce, trasa lub czas jej trwania nie są zgodne z warunkami określonymi w zezwoleniu,
- 2) istnieje niebezpieczeństwo zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego albo mienia wielkiej wartości,
- 3) jej przebieg powoduje zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Art. 65h. 1. Przepisy art. 65-65g nie dotyczą procesji, pielgrzymek i innych imprez o charakterze religijnym, które odbywają się na drogach na zasadach określonych w:

- 1) ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.)¹⁾,
- 2) ustawie z dnia 4 lipca 1991 r. o stosunku państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego (Dz.U. Nr 66, poz. 287, z późn. zm.)²⁾,
- 3) ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 97, poz. 481, z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756),
- 4) ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Chrześcijan Baptystów w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 97, poz. 480, z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756),
- 5) ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 97, poz. 479, z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756),
- 6) ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Polskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 97, poz. 482, z 1998 r. Nr 59, poz. 355, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756),
- 7) ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Starokatolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 41, poz. 253, z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756),
- 8) ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej

¹⁾ Zmiany w ustawie zostały ogłoszone w Dz.U. z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 55, poz. 321, Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 95, poz. 425 i Nr 107, poz. 459, z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, z 1997 r. Nr 96, poz. 590, z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268.

²⁾ Zmiany w ustawie zostały ogłoszone w Dz.U. z 1991r. Nr 95, poz. 425, z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, z 1998 r. Nr 59, poz. 375 i Nr 106, poz. 668.

(Dz.U. Nr 41, poz. 253, z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756),

9) ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Zielonoświątkowego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 41, poz. 253, z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756).

2. Przepisy art. 65-65g nie dotyczą także konduktów pogrzebowych, które poruszają się po drogach stosownie do miejscowego zwyczaju.

3. Do imprez, o których mowa w art. 65, nie stosuje się przepisów o bezpieczeństwie imprez masowych, z wyłączeniem przepisów regulujących organizację oraz uprawnienia służb porządkowych.

Art. 65i. W sprawach nieuregulowanych w art. 65-65h stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

3) w art. 72:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 7,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wymagania ust. 1 nie dotyczą:

1) pojazdu, który był już zarejestrowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - w zakresie ust. 1 pkt 3,

2) pojazdu zakupionego po przepadku na rzecz Skarbu Państwa lub na rzecz jednostki samorządu terytorialnego - w zakresie ust. 1 pkt 2 i 5,

3) pojazdu zakupionego od Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej lub Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej - w zakresie ust. 1 pkt 5,

4) pojazdu sprowadzonego z zagranicy - w zakresie ust. 1 pkt 5; w tym przypadku zamiast dowodu rejestracyjnego dopuszcza się przedstawienie innego dokumentu potwierdzającego rejestrację za granicą.”;

4) w art. 80b w ust. 1 w pkt 6 uchyla się lit. e;

5) w dziale III uchyla się rozdział 2b.

Art. 2.

Przepisy art. 66 ust. 1a - 1c ustawy zmienianej w art. 1 w stosunku do pojazdów zarejestrowanych w okresie od dnia 1 stycznia 1988 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. używanych w krajowym transporcie drogowym oraz niezarobkowym przewozie drogowym stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r., jeżeli pojazdy te nie były dotychczas wyposażone w ograniczniki prędkości.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Sekr. Min. DH/1911 /2003/DPE/jg

Warszawa, 17 czerwca 2003 r.

**Pan
Janusz Piechociński
Przewodniczący
Komisji Infrastruktury
Sejm RP**

Opinia do sprawozdania Komisji Infrastruktury o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym (druk nr 1650), o zgodności z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) w związku z art. 42 ust. 4 i art. 73 ust. 3 Regulaminu Sejmu, przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym sprawozdaniem Komisji Infrastruktury o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym (druk nr 1650) (pismo nr INF-0150-120-03), pozwalam sobie wyrazić opinię co do zgodności poprawek z prawem Unii Europejskiej:

- I. Projektowana regulacja – co do zasady – nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej. Zgodność projektu z przepisami prawa wspólnotowego należy jednakże przeanalizować w związku z art. 2 który dotyczy wprowadzenia obowiązku wyposażenia pojazdów określonego rodzaju w homologowane ograniczniki prędkości.
- II. Zgodnie z brzmieniem art. 2 projektu ustawy z przedłożonego sprawozdania, przepisy art. 66 ust. 1a – 1c ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515) stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r. w stosunku do

pojazdów używanych w krajowym transporcie drogowym oraz niezarobkowym przewozie drogowym, zarejestrowanych w okresie od dnia 1 stycznia 1988 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. jeżeli pojazdy te nie były wcześniej wyposażone w ograniczniki prędkości.

Art. 66 ust. 1a ustawy Prawo o ruchu drogowym stanowi, iż autobus o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 10 t, samochód ciężarowy i pojazd członowy (czyli zespół pojazdów składający się z pojazdu silnikowego złączonego z naczepą), o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 12 t, powinien być wyposażony w homologowany ogranicznik prędkości montowany przez producenta lub jednostkę przez niego upoważnioną, ograniczający maksymalną prędkość autobusu do 100 km/h, a samochodu ciężarowego i pojazdu członowego do 85 km/h, tak aby prędkość rzeczywista tego pojazdu nie mogła przekroczyć 90 km/h.

Jednocześnie ust. 1b art. 66 ustawy Prawo o ruchu drogowym wprowadza wyjątki od postanowień zawartych w przedstawionym powyżej ustępie 1a art. 66 wobec pojazdu:

- 1) specjalnego lub używanego do celów specjalnych Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Sił Zbrojnych i jednostek ochrony przeciwpożarowej;
- 2) zabytkowego;
- 3) nierozwijającego, ze względów konstrukcyjnych, prędkości większej niż odpowiednio określone w ust. 1a;
- 4) używanego do prowadzenia badań naukowych na drogach;
- 5) przeznaczonego wyłącznie do robót publicznych na obszarach miejskich.

III. Zagadnienia związane z obowiązkiem wyposażenia pojazdu w homologowany ogranicznik prędkości regulują odpowiednie przepisy Dyrektywy Rady 92/6/EWG z dnia 10 lutego 1992 roku w sprawie montowania i zastosowania urządzeń ograniczenia prędkości w pewnych kategoriach pojazdów mechanicznych we Wspólnocie (Dz. Urz. WE Nr L 57, 02.03.1992), zmienionej Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. (Dz. Urz. WE Nr 327, 04.12.02). Chodzi tu przede wszystkim o art. 2, 3 oraz 4 Dyrektywy 92/6/EWG w brzmieniu nadanym przez art. 1 Dyrektywy 2002/85/WE. Artykuł 4 ust. 1 i 2 Dyrektywy określa okresy przejściowe wprowadzania obowiązku wyposażenia pojazdów w homologowany ogranicznik prędkości.

Zgodnie z art.4 ust. 1 przepisy dotyczące wyposażania pojazdów w ogranicznik

prędkości stosuje się w odniesieniu do pojazdów silnikowych kategorii M3 o masie maksymalnej większej niż 10 ton i dla pojazdów silnikowych kategorii N3:

- a) od dnia 1 stycznia 1994 r. do pojazdów zarejestrowanych od dnia 1 stycznia 1994 r.;
- b) do pojazdów, zarejestrowanych między dniem 1 stycznia 1988 r. a dniem 1 stycznia 1994 r.:
 - (i) od dnia 1 stycznia 1995 r., w przypadku pojazdów używanych zarówno w transporcie krajowym i międzynarodowym;
 - (ii) od dnia 1 stycznia 1996 r., w przypadku pojazdów używanych wyłącznie w transporcie krajowym.

Natomiast ust. 2 art. 4 stanowi, iż w odniesieniu do pojazdów silnikowych kategorii M2, pojazdów kategorii M3 o masie maksymalnej większej niż 5 ton, lecz nieprzekraczającej 10 ton oraz pojazdów kategorii N2, przepisy dotyczące wyposażania pojazdów w ograniczniki prędkości stosuje się najpóźniej:

- a) do pojazdów zarejestrowanych - od dnia 1 stycznia 2005 r.;
- b) do pojazdów, spełniających dopuszczalne wartości wymienione w dyrektywie 88/77/EWG (z dnia 3 grudnia 1987 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do działań, jakie mają być podjęte w celu zapobiegania emisji zanieczyszczeń gazowych z silników Diesla w pojazdach, Dz. Urz. We Nr L 36, 09.02.1988), zarejestrowanych między dniem 1 października 2001 r. a dniem 1 stycznia 2005 r.:
 - (i) od dnia 1 stycznia 2006 r., w przypadku pojazdów, używanych zarówno w transportowej działalności krajowej i międzynarodowej;
 - (ii) od dnia 1 stycznia 2007 r., w przypadku pojazdów używanych wyłącznie w transportowej działalności krajowej.

Zgodnie z treścią Załącznika II Dyrektywy Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz. Urz. Nr L 42 z 23.02.1970, str. 1), ostatnio zmienionej Dyrektywą Komisji 2001/116/WE (Dz. Urz. Nr L 18 z 21.01.2002, str. 1), użyte skróty M₂, M₃ oraz N₂ i N₃ oznaczają:

Kategoria M₂: Pojazdy przeznaczone do transportu osób posiadające poza siedzeniem kierowcy więcej niż osiem miejsc siedzących i ciężar maksymalny nieprzekraczający 5 ton.

Kategoria M₃: Pojazdy przeznaczone do transportu osób, posiadające, poza siedzeniem kierowcy, więcej niż osiem miejsc siedzących i ciężar maksymalny przekraczający 5 ton

Kategoria N₂: Pojazdy przeznaczone do transportu towarów, o ciężarze maksymalnym przekraczającym 3,5 tony, lecz nie większym niż 12 ton.

Kategoria N₃: Pojazdy przeznaczone do transportu towarów o ciężarze maksymalnym przekraczającym 12 ton.

IV. Porównując zakres przedmiotowy ustanowiony w art. 2 projektowanej regulacji z art. 4 ust. 1 i 2 Dyrektywy 92/6/EWG (zmienionej Dyrektywą 2002/85/WE) należy stwierdzić, iż zakres tych przepisów różni się.

Podstawowe różnice związane są jednak z rozszerzeniem zakresu dyrektywy 92/6/EWG na pojazdy silnikowe kategorii M2 (autobusy poniżej 5 ton), pojazdy kategorii M3 (autobusy powyżej 5 ton, lecz nieprzekraczające 10 ton) oraz na pojazdy kategorii N2 (pojazdy ciężarowe powyżej 3,5 ton, lecz nieprzekraczające 12 ton).

Należy jednak pamiętać, iż termin implementacji Dyrektywy 2002/85/WE został wyznaczony na dzień 1 stycznia 2005 r. Dlatego przedmiotem niniejszej opinii nie jest zakres zmian wprowadzonych do Dyrektywy 92/6/EWG przez Dyrektywę 2002/85/WE. Zgodnie ze postanowieniami Traktatu Akcesyjnego Polska zobowiązała się do wdrożenia Dyrektywy 92/6/EWG z chwilą członkostwa **nie domagając się okresów przejściowych w zakresie jej stosowania**. W związku z powyższym na dzień członkostwa muszą obowiązywać terminy wskazane w art. 4 Dyrektywy 92/6/EWG w zakresie wyposażenia pojazdów w homologowane ograniczniki prędkości.

Zgodnie z art. 1 Dyrektywy 92/6/WE zakresem niniejszego aktu wspólnotowego objęte są pojazdy kategorii M3 (autobusy o ciężarze maksymalnym przekraczającym 10 ton) oraz pojazdy kategorii N3 (pojazdy ciężarowe o ciężarze maksymalnym przekraczającym 12 ton).

Natomiast jeżeli chodzi o daty wyznaczające stosowanie przepisów dyrektywy w zakresie wyposażania pojazdów w ograniczniki prędkości, to zostały one określone w art. 4 dyrektywy 92/6/EWG w następujący sposób:

- 1) od 1 stycznia 1994 r. pojazdy zarejestrowane,
- 2) od 1 stycznia 1995 r. pojazdy zarejestrowane pomiędzy 1 stycznia 1988 r. a 1 stycznia 1994 r..

3) od 1 stycznia 1996 r. pojazdy używane wyłącznie w krajowym transporcie.

W związku z przedstawioną powyżej analizą, należy stwierdzić, iż zawarty w sprawozdaniu Komisji Infrastruktury przepis art. 2 projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym (druki nr 875 i 1650) nie mieści się w zakresie ustalonym Dyrektywą 92/6/EWG. Ponieważ nie zostały wynegocjowane żadne okresy przejściowe w tym zakresie, należy uznać, iż ostatecznym terminem wprowadzenia w życie przepisów dotyczących obowiązku wyposażenia pojazdów w homologowany ogranicznik prędkości jest data akcesji Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.

Powyższej oceny nie zmienia fakt przyjęcia Dyrektywy 2002/85/WE zmieniającej Dyrektywę 92/6/EWG. Zgodnie z art. 4 ust. 1 Dyrektywy 2002/85/WE utrzymane zostały w mocy dotychczasowe przepisy odnośnie wyposażania pojazdów, objętych zakresem art. 2 opiniowanego projektu ustawy w ograniczniki prędkości.

V. W konkluzji stwierdzam, że sprawozdanie Komisji Infrastruktury o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym (druk nr 1650) – co do zasady - nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem art. 2 projektu ustawy, który jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Marek Pol
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Infrastruktury

Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
PODSEKRETAŃZ STANU

Jurysta Pietras